Lietas Nr. 11261049213
Lietas arhīva Nr. K20-0060-15/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2015.gada 22.janvārī

Liepājā
Liepājas tiesa, šādā sastāvā:
tiesnesis R.Jūrmalis
piedaloties prokuroram Z.Berdiganam
advokātam E.Goltam
2015.gada 22.janvārī izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, **/pers. B/,** personas kods /personas kods/, *apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas,* **/pers. C/**, personas kods /personas kods/, *apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas un 180.panta pirmās daļas.*
Tiesas sēdē tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ un /pers. C/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, saistītu ar vardarbību (laupīšana) personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, proti: 2014.gada 6.maijā, plkst.15.50 /pers. A/ **(noziegums Nr.1)** un /pers. C/, mantkārīgu tieksmju mudināti un nolūkā prettiesiski iegūt svešu mantu to nolaupot, vienojoties par to un grupā, Grīzupes un Nākotnes ielu krustojumā, Liepājā, abi šķērsoja ceļu un iedzina strupceļā uz velosipēda braucošo /pers. D/, pēc kā /pers. A/ vienu reizi ar dūri iesita /pers. D/pa galvu pakauša rajonā, bet /pers. C/ vienlaicīgi no cietušā bikšu labās puses kabatas izņēma mobilo telefonu Nokia X2-00 (80 euro vērtībā), ar SIM karti "Bite"(5 euro vērtībā). Tādejādi, /pers. A/ un /pers. C/ personu grupā, pielietojot vardarbību, nolaupīja cietušā /pers. D/ mantu kopsummā par 85 euro, kā arī – pielietotas vardarbības rezultātā nodarīja viņam maznozīmīgus miesas bojājumus galvas rajonā.
Ar tādām savām **/pers. A/ un /pers. C/** darbībām izdarīja smagu noziegumu, kas paredzēts **Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā.**

/pers. A/ un /pers. B/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, saistītu ar vardarbību (laupīšana) personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, proti: 2014.gada 22.maijā laikā ap plkst.21.-22.00 /pers. A/ **(noziegums Nr.2)** un /pers. B/, mantkārīgu tieksmju mudināti un nolūkā prettiesiski iegūt svešu mantu to nolaupot, vienojoties par to un grupā, atrodoties koku-krūmu audzē 150 m no Vētru ielas Liepājā, /pers. A/ prasīja /pers. E/ atdot mobilo telefonu, pēc kā ne mazāk kā divas reizes ar dūri iesita /pers. E/ pa galvu pieres rajonā un izrāva cietušajam no rokām mobilo telefonu Samsung (20 euro vērtībā), ar SIM karti telefonā (5 euro vērtībā). Vienlaicīgi ar /pers. A/ darbībām, /pers. B/ satvēra /pers. E/ aiz drēbēm pie kakla un cietušo purinot, pieprasīja atdot /pers. E/ uz kakla aukliņā esošo krustiņu. Saņemot cietušā atteikumu pildīt prasīto, /pers. B/ norāva /pers. E/ no kakla krustiņu (7 euro vērtībā). Pēc minētā /pers. E/ nokrita uz zemes, bet /pers. A/ ne mazāk kā piecas reizes un /pers. B/ ne mazāk kā divas reizes, ar kāju iespēra /pers. E/ pa ķermeni. Tādejādi /pers. A/ personu grupā ar /pers. B/, pielietojot vardarbību, nodarīja cietušajam fizisku kaitējumu un nolaupīja cietušā mantu kopsumma par 32 euro.
Ar tādām savām **/pers. A/ un /pers. B/** darbībām izdarīja smagu noziegumu, kas paredzēts **Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā.**

Bez tam /pers. C/, mantkārīgu tieksmju mudināts un nolūkā prettiesiski iegūt svešu mantu, 2014.gada 7.aprīlī ap plkst. 15.00, sekoja pa Zāļu ielu, Liepājā ejošajam /pers. F/, kurš turēja rokās mobilo telefonu un klausījās mūziku. /pers. C/, nolūkā telefonu cietušajam prettiesiski atsavināt, panāca cietušo Zāļu un Bērzu ielu krustojumā, Liepājā, kur piegāja un prasīja iedot mobilo telefonu, ko /pers. F/ arī izdarīja, pēc kā /pers. C/ ar iegūto telefonu no notikuma vietas aizskrēja, tādējādi atklāti nozaga /pers. F/ piederošo mobilo telefonu LG E440 102.45 euro vērtībā, kopā ar SIM karti 5 euro vērtībā, ar ko cietušā mātei- cietušajai /pers. F/, nodarīja materiālu kaitējumu kopsummā par 107.45 euro.
Ar šādām savām darbībām **/pers. C/** izdarīja mazāk smagu noziegumu, kas paredzēts **Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.**

Apsūdzētie /pers. A/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā abos noziegumos pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas un **/pers. C/** savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā abos noziegumos pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas un 180.panta pirmās daļas tiesas sēdē atzina pilnībā un izdarīto nožēloja. Lūdza tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neveikt, atzina pieteiktās kaitējuma kompensācijas.
Apsūdzētais /pers. B/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā **pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas** atzina pilnībā pie tanī minētiem apstākļiem un izdarīto nožēloja. Lūdza tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neveikt. Atzina pieteiktās kaitējuma kompensācijas.
Apsūdzēto aizstāvis E.Golts, likumiskā pārstāve /pers. G/ un prokurors Z.Berdigans pievienojās viedoklim par pierādījumu pārbaudes neveikšanu.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesai nav šaubu par apsūdzēto vainu inkriminēto noziegumu izdarīšanā, un ņemot vērā procesa dalībnieku viedokli, tiesa, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolemj pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt.
Tiesa uzskata, ka apsūdzēto vaina viņiem izvirzītajā apsūdzībā ir pierādīta pilnībā. Apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ darbības pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas, apsūdzētā /pers. C/ darbības pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas un 180.panta pirmās daļas, ir kvalificētas pareizi un viņi ir

sodāmi. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai, šinī gadījumā pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams.

Nosakot katra apsūdzētajam sodu, tiesa vadās no Krimināllikuma 35. un 46.panta, t.i. ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību ietekmējošos apstākļus.

Krimināllikuma 176.panta otrā daļa paredz sodu ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz astoņiem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem. Krimināllikuma 180.panta pirmā daļa paredz sodu ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, **/pers. A/** ir izdarījis divus smagus noziegumus.

Iepriekš (dati no 1.sējuma) /pers. A/ 3 reizes piemēroti audzinoša rakstura piespiedu līdzekļi, pēdējo reizi 18.01.2013. ar Valmieras rajona tiesas spriedumu ievietots sociālās korekcijas izglītības iestādē uz 1 gadu 6 mēnešiem, spriedums stājies likumīgā spēkā 05.02.2013., no 15.07.2014. izcieš sodu (l.l.134). Sastāv Nepilngadīgo likumpārkāpēju uzskaitē (l.l.101), sastāv narkoloģiskajā uzskaitē (l.l.102); reģistrēts psihiatriskā klīnikas uzskaitē (l.l.103).

Par atbildību mīkstinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu. Atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

Izvērtējot apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, sabiedrisko bīstamību, izdarīšanas apstākļus, apsūdzētā personību raksturojošo datu kopumu, tiesa uzskata, ka par abiem noziedzīgiem nodarījumiem /pers. A/ nosakāms reālas brīvības atņemšanas sods, jo viņš sistemātiski izdarījis jaunus noziedzīgus nodarījumus.

Krimināllikuma 65.panta otrā daļa noteic - brīvības atņemšanas laiks personai, kas izdarījusi noziedzīgu nodarījumu pirms astoņpadsmit gadu vecuma sasniegšanas, nedrīkst pārsniegt piecus gadus — par smagiem noziegumiem, kas saistīti ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu.

Nosakot soda apmēru šajā lietā, ņemot vērā, ka /pers. A/ noziedzīgus nodarījumus izdarījis, būdams nepilngadīgs un lietā ir konstatējams arī atbildību mīkstinošs apstāklis, tiesa uzskata, ka sods par katru noziegumu nosakāms tuvāk minimālai robežai. Nosakot galīgo sodu, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, ir piemērojams to daļējas saskaitīšanas princips.

Tiesa uzskata, ka par abiem noziegumiem, saskaņā ar Krimināllikuma Pārejas noteikumu 10.punktu, viņam nosakāms arī papildsods - probācijas uzraudzība, tuvāk tās minimālajam apmēram, šos papildsodus daļēji saskaitot, jo tiesas ieskatā, tikai tādā veidā piespiedu kārtā ir iespējams nodrošināt /pers. A/ turpmāku uzvedības kontroli pēc pamatsoda izciešanas. Ņemot vērā arī visu iepriekš minēto, kaitējumu apmērus un apstākli, ka apsūdzētā rīcībā esoša manta kriminālprocesā nav apjausta, tiesa uzskata, ka nav nepieciešamības piemērot papildsodu mantas konfiskāciju.

/pers. A/ ar 16.12.2014. Liepājas tiesas spriedumu notiesāts pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas un 180.panta pirmās daļas, saskaņā ar Krimināllikuma 50.pantu nosakot sodu ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem un piespiedu darbu uz 80 stundām. Kā arī /pers. A/ ar 15.01.2015. Liepājas tiesas spriedumu notiesāts pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 8 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem, ieskaitot aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 27.08.2014. līdz 15.01.2015. (3.sēj.l.l.41,42). Iepriekšminētie abi spriedumi uz 22.01.2015. nav stājušies likumīgā spēkā.

Dotajā brīdī šajā lietā /pers. A/ nav iespējams noteikt galīgo sodu pēc spriedumu kopības, saskaņā ar Krimināllikuma 50. vai 51.panta nosacījumiem, jo pēc izmaiņām Krimināllikumā (spēkā no 29.10.2014.), attiecīgo pantu redakcija paredz iespējamību galīgo sodu noteikt tikai pie nosacījuma, ja citā lietā spriedums ir stājies likumīgā spēkā.

Šajā lietā pirmstiesas izmeklēšanā /pers. A/ pavadījis aizturēšanā no 08.05.2014. līdz 10.05.2014. (l.l.39, 40), kad viņam piemērots drošības līdzeklis - nodošana policijas uzraudzībā (l.l.41), bet 03.06.2014. – uzturēšanās noteiktā vietā (l.l.83).

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, **/pers. C/** ir izdarījis mazāk smagu un smagu noziegumu.

Iepriekš /pers. C/ sodīts 2 reizes – 1) 25.11.2013. Liepājas tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar 80 piespiedu darbu stundām, spriedums stājies likumīgā spēkā 06.12.2013., sods izciests 08.04.2014.; 2) 11.06.2014. Liepājas tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem, spriedums stājies spēkā 25.11.2014. (1.sēj.l.l.163-167). No pēdējās mācību vietas /pers. C/ raksturojas negatīvi (2.sēj., l.l.40) - internātskolā skolā mācījies no 2007.gada maija, skolu apmeklējis neregulāri, bieži patvaļīgi atstājis mācību procesu, paticis klaiņot. Ar klasesbiedriem attiecības neitrālas, uzvedība neapmierinoša kavējumu un iekšējās kārtības noteikumu neievērošanas dēļ. Māte interesi par dēla skolas gaitām neizrādot. No policijas apsūdzētais un viņa sadzīves apstākļi raksturoti negatīvi (2.sēj., l.l.41). No tā redzams, ka Grobiņas novadā /pers. C/ ģimene īrē dzīvesvietu privātmājā Grobiņā. Nepilngadīgais dzīvo vienā telpā ar brāli Edgaru un tēvu, telpa nesakopta un netīra. Ģimenē netiek respektētas sabiedrībā pieņemtās uzvedības normas, nepilngadīgo klātienē tiek lietots alkohols un smēķēts. Nepilngadīgais uzsācis dzīvot Grobiņā no 2104.gada aprīļa un jau reģistrēti vairāki likumpārkāpumi. Sastāv Nepilngadīgo likumpārkāpēju uzskaitē no 09.05.2013. (l.l.42-43), no inspekcijas sniegtā raksturojuma redzams, ka pastāv varbūtība, ka /pers. C/ var turpināt izdarīt likumpārkāpumus, viņa audzināšanā un izglītošanā pieļauta nolaidība no vecāku puses, kā rezultātā koriģēt dēla uzvedību ir praktiski neiespējami un nepieciešama palīdzība no speciālistu puses. Narkoloģiskajā uzskaitē nesastāv (l.l.44), reģistrēts psihiatriskās klīnikas uzskaitē (l.l.25).

Abos noziedzīgos nodarījumos par atbildību mīkstinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu. Par atbildību pastiprinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, uzskatāms tas, ka noziedzīgais nodarījums, izdarīts 07.04.2014., veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu, jo saskaņā ar Krimināllikuma 65.panta trešās daļas 4.punktu - šo noziegumu viņš izdarīja neizciesta soda laikā (pēc Liepājas tiesas 25.11.2013. sprieduma).

Izvērtējot apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, sabiedrisko bīstamību, izdarīšanas apstākļus, /pers. C/ personību raksturojošo datu kopumu, tiesa uzskata, ka sods par smagāko noziegumu viņam nosakāms brīvības atņemšanas veidā, jo iepriekš viņam tiesa piesprieda sodu piespiedu darba veidā, taču tas neatturēja viņu no jaunu noziegumu izdarīšanas. Savukārt, par otru noziedzīgu nodarījumu, kvalificētu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, Krimināllikuma 65.panta otrā daļa nepieļauj piemērot brīvības atņemšanas sodu personai, kura izdarījusi mazāk smagu noziedzīgu nodarījumu pirms astoņpadsmit gadu sasniegšanas. Tādejādi, par šo noziedzīgo nodarījumu /pers. C/ nosakāms sods piespiedu darba veidā, jo naudas soda piemērošanu ierobežo apstāklis, ka viņam savu ienākumu nav.

Krimināllikuma 65.panta otrā daļa noteic - brīvības atņemšanas laiks personai, kas izdarījusi noziedzīgu nodarījumu pirms astoņpadsmit gadu vecuma sasniegšanas, nedrīkst pārsniegt piecus gadus — par smagiem noziegumiem, kas saistīti ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu.

Nosakot sodu apmēru par katru noziedzīgu nodarījumu, ņemot vērā, ka /pers. C/ noziedzīgus nodarījumus izdarījis, būdams nepilngadīgs un lietā ir konstatējams arī atbildību mīkstinošs apstāklis, tiesa uzskata, ka sodi nosakāmi tuvāk minimālai robežai. Nosakot galīgo sodu par abiem noziedzīgiem nodarījumiem, no kuriem viens klasificēts kā smags noziegums, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, ir piemērojams to daļējas saskaitīšanas princips.

Tiesa uzskata, ka par noziegumu, kvalificētu pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas, saskaņā ar Krimināllikuma Pārejas noteikumu 10.punktu, viņam nosakāms arī papildsods - probācijas uzraudzība, tuvāk tās minimālajam apmēram, jo tiesas ieskatā, tikai tādā veidā piespiedu kārtā ir iespējams nodrošināt /pers. C/ turpmāku uzvedības kontroli pēc pamatsoda izciešanas.

Ņemot vērā, kaitējumu apmērus un apstākli, ka apsūdzētā rīcībā esoša manta kriminālprocesā nav apjausta, tiesa uzskata, ka nav nepieciešamības

piemērot papildsodu mantas konfiskāciju.

Nosakot divus dažādus sodus, no kuriem viens ir brīvības atņemšanas sods, saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2.[1] daļu, piespiedu darbs tiek izpildīts patstāvīgi, pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Dotajā brīdī šajā lietā /pers. C/ nav iespējams noteikt galīgo sodu pēc spriedumu kopības, saskaņā ar Krimināllikuma 50. vai 51.panta nosacījumiem, jo pēc izmaiņām Krimināllikumā (spēkā no 29.10.2014.), attiecīgo pantu redakcija paredz tiesai iespējamību galīgo sodu noteikt tikai pie nosacījuma, ja spriedums citā lietā ir stājies likumīgā spēkā. /pers. C/ ar Liepājas tiesas 15.01.2015. spriedumu notiesāts pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas nosacījumus ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 2 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem, ieskaitot apcietinājumā pavadīto laiku no 04.09.2014. līdz 15.01.2015. (3 sēj.l.l.41,42), bet uz 22.01.2015. spriedums nav stājies likumīgā spēkā.

Pirmstiesas izmeklēšanā /pers. C/ pavadījis aizturēšanā no 08.05.2014. līdz 10.05.2014. (l.l.30, 31), kad viņam piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā (l.l.32).

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, **/pers. B/** ir izdarījis smagu noziegumu.

Iepriekš /pers. B/ 4 reizes (1.sēj., l.l.157-162) sodīts – 1) 12.11.2013. Liepājas tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar 110 piespiedu darbu stundām, spriedums stājies spēkā 23.11.2013; 2) 22.11.2013. Liepājas tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar 130 piespiedu darbu stundām (ieskaitot aizturēšanā pavadīto laiku no 31.10.2013.līdz 01.11.2013.) spriedums stājies spēkā 03.12.2013.; ar Liepājas tiesas 21.01.2014. lēmumu pēc šo spriedumu kopības noteikts galīgais sods ar 180 piespiedu darbu stundām (ieskaitot aizturēšanā pavadīto laiku no 31.10.2013.līdz 01.11.2013.), lēmums stājies spēkā 01.02.2014., sods izciests 17.03.2014.; 3) 07.04.2014. Liepājas tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar 100 piespiedu darbu stundām (3.sēj., l.l.35-40), spriedums stājies spēkā 18.04.2014., sods nav izciests; 4) 11.06.2014. Liepājas tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmās, trešās un piektās daļas nosacījumus ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem un piespiedu darbu uz 180 stundām, soda izciešanas sākums skaitīts no 11.06.2014., apcietinot viņu tiesas sēžu zālē un soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanā pavadītais laiks no 29.10.2013. līdz 31.10.2013. (1.sēj.l.l.163-167), spriedums stājies spēkā 25.11.2014.

Par atbildību mīkstinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu. Par atbildību pastiprinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, uzskatāms tas, ka noziedzīgs nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Krimināllikuma 65.panta otrā daļa noteic - brīvības atņemšanas laiks personai, kas izdarījusi noziedzīgu nodarījumu pirms astoņpadsmit gadu vecuma sasniegšanas, nedrīkst pārsniegt piecus gadus — par smagiem noziegumiem, kas saistīti ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu.

Nosakot soda apmēru šajā lietā, ņemot vērā, ka /pers. B/ noziedzīgu nodarījumu izdarījis, būdams nepilngadīgs un lietā ir konstatējams arī atbildību mīkstinošs apstāklis, tiesa uzskata, ka sods nosakāms tuvu minimālai robežai. Tiesa nesaskata iespējamību piemēroto brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti, jo /pers. B/ sistemātiski turpinājis izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus, kas ir pretrunā ar Krimināllikuma 55.panta nosacījumiem, vērtējot iespējamību viņam noteikt nosacītu brīvības atņemšanas sodu.

Tiesa uzskata, ka saskaņā ar Krimināllikuma Pārejas noteikumu 10.punktu, viņam nosakāms arī papildsods – probācijas uzraudzība, tuvāk tās minimālajam apmēram, jo tiesas ieskatā, tikai tādā veidā piespiedu kārtā ir iespējams nodrošināt /pers. B/ turpmāku uzvedības kontroli pēc pamatsoda izciešanas.

Ņemot vērā, kaitējumu apmērus un apstākli, ka apsūdzētā rīcībā esoša manta kriminālprocesā nav apjausta, tiesa uzskata, ka nav nepieciešamības piemērot papildsodu mantas konfiskāciju.

/pers. B/ ar 16.12.2014. Liepājas tiesas spriedumu notiesāts pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, 176.panta pirmās daļas un 180.panta pirmās daļas, saskaņā ar 50.pantu nosakot galīgo sodu ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 1 mēnesi un piespiedu darbu uz 120 stundām. Spriedumā, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, daļēji pievienojot neizciesto sodu, kas piespriests ar 11.06.2014. Liepājas tiesas spriedumu, ir noteikts arī galīgais sods pēc vairākiem spriedumiem sodot /pers. B/ ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem un piespiedu darbu uz 240 stundām un policijas kontroli uz 1 gadu, nosakot, ka piespiedu darba izciešanu uzsākama pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas. Dotajā brīdī šajā lietā /pers. B/ nav iespējams noteikt galīgo sodu pēc spriedumu kopības, saskaņā ar Krimināllikuma 50. vai 51.panta nosacījumiem, jo pēc izmaiņām Krimināllikumā (spēkā no 29.10.2014.), attiecīgo pantu redakcija paredz tiesai iespējamību galīgo sodu noteikt tikai pie nosacījuma, ja citā lietā spriedums ir stājies likumīgā spēkā.

Pirmstiesas izmeklēšanā /pers. B/ pavadījis aizturēšanā no 08.05.2014. līdz 10.05.2014. (l.l.30, 31), kad viņam piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā (l.l.32).

Pirmstiesas izmeklēšanā cietusī /pers. F/ pieteica materiālā kaitējuma kompensāciju 5 euro apmērā (2.sēj., l.l.10); bet cietusī /pers. H/ materiālā kaitējuma kompensāciju 32 euro apmērā, bet /pers. D/ kaitējuma kompensāciju, kuru pieteikusi pirmstiesas izmeklēšanā, nav uzturējusi.

Apsūdzētais /pers. C/ pilnībā atzina cietušās /pers. F/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju 5 euro; kā arī apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ pilnībā atzina cietušās /pers. H/ materiālā kaitējuma kompensāciju 32 euro apmērā. Cietušo mantiska rakstura zaudējumi un prasījumi par to kompensāciju, ir tiešā cēloniskā sakarā ar apsūdzēto noziedzīgajām darbībām vērstām pret cietušajām personām ar mērķi prettiesiskā ceļā iegūt tām piederošās mantas un saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Cietušās personas pieteikušas kaitējuma kompensācijas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 350., 351., 352., 353.pantiem un tiesa secina, ka cietušo kaitējuma kompensācijas pieteikumi ir pamatoti, pierādīti un apmierināmi pilnā apjomā. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 2.punkta nosacījumiem, pienākumu kompensācijas pieteikumu tiesa var uzlikt nepilngadīgam apsūdzētam, kas atzīts par vainīgu noziegumu izdarīšanā subsidiāri ar vecākiem vai personām, kas tos aizstāj.

Lietiskie pierādījumi - mobilais telefons Nokia X2-00 un mobilais telefons ‘’LG E440” (2.sēj., l.l..25-28), nodoti glabāšanā to īpašniekiem cietušai /pers. D/ un (l.l.22) un /pers. F/.

Mantas, kurai uzlikts arests, lietā nav.

Pamatojoties uz iepriekšminēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 514., 520., 528., 529., 530.pantu tiesa

n o s p r i e d a

atzīt par vainīgu /pers. A/ pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas (noziegums Nr.1) un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Atzīt par vainīgu /pers. A/ pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas (noziegums Nr.2) un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 10 (desmit) mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, piespriestos sodus pēc noziedzīgo nodarījumu kopības daļēji saskaitīt un **galīgo sodu /pers. A/ noteikt ar brīvības atņemšanu uz 1** (vienu) **gadu un ar probācijas uzraudzību uz 1** (vienu) **gadu 2** (diviem) **mēnešiem.**

/pers. A/ piemērotos drošības līdzekļus – nodošana policijas uzraudzībā un uzturēšanās noteiktā vietā, grozīt uz apcietinājumu, nekavējoties viņu apcietinot un to atstāt līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Šī soda izciešanas sākums skaitāms no 2015.gada 22.janvāra, un saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, soda izciešanā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2014.gada 8.maija līdz 2014.gada 10.maijam, ieskaitot.

Atzīt par vainīgu /pers. C/ pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas (noziegums Nr.1) un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Atzīt par vainīgu /pers. C/ pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un sodīt ar piespiedu darbu uz 120 (viens simts divdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, piespriestos sodus pēc noziedzīgo nodarījumu kopības pilnībā saskaitīt un **galīgo sodu /pers. B/M noteikt ar brīvības atņemšanu uz 8** (astoņiem) **mēnešiem, probācijas uzraudzību uz 1** (vienu) **gadu un ar piespiedu darbu uz 120** (viens simts divdesmit) **stundām.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2.[1] daļu, piespiedu darba izciešanu uzsākt pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

/pers. C/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā, grozīt uz apcietinājumu, nekavējoties viņu apcietinot un to atstāt līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Šī soda izciešanas sākumu skaitīt no 2015.gada 22.janvāra, un saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku – no 2014.gada 8.maija līdz 2014.gada 10.maijam.

Atzīt par vainīgu **/pers. C/** pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas un **sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8** (astoņiem) **mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 1** (vienu) **gadu.**

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā, grozīt uz apcietinājumu, nekavējoties viņu apcietinot un to atstāt līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Šī soda izciešanas sākumu skaitīt no 2015.gada 22.janvāra.

Piedzīt solidāri no /pers. A/ un /pers. B/ subsidiāri ar /pers. G/ **par labu /pers. H/** materiālā kaitējuma kompensāciju **3 2** ***euro*** (trīsdesmit divi euro) apmērā.

Piedzīt no /pers. C/ subsidiāri ar /pers. G/ **par labu /pers. F/** materiālā kaitējuma kompensāciju **5** ***euro*** (pieci euro) apmērā.

Lietiskie pierādījumi - mobilais telefons Nokia X2-00, kas nodots glabāšanā /pers. D/, un mobilais telefons LG E440, kas nodots glabāšanā /pers. F/, uzskatāmi par atdotiem.

Spriedumu var pārsūdzēt / protestu iesniegt 10 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību / protestu iesniedzot Liepājas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2015.gada 30.janvāra.

Tiesnesis R.Jūrmalis